



# Algemeen

## Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

### FRANKRIJK.

*Parijs, den 22. Julij.*

De zitting der twee Kamers is op heden gesloten.

Het gerucht loopt, dat er een opstand in die gedeelten van Italië, die onder het Oostenrijksch gebied zijn, en wel namelijk te Milanen, plaats heeft.

— De twee wetten op het budget van uitgaven en ontvangsten over 1820, door de Kamer aangenomen, zijn door den Koning bekrachtigd.

### ENGELAND.

*Londen, den 24. Julij.*

De zaak tegen de Koningin kan vóór den 17 Augustus weinig voortgang maken, dewijl de tweede lezing van de bill, eerst op dien dag, zal plaats hebben. Het schijnt, dat er geen ander middel voor de Ministers overblijft, om zich uit alle zwaarigheid te redden; dan een veronachtzaming van de beleedigde Vorstin te trachten, volgens het algemeen gevoelen, is de zaak niet ver gekomen. De Ministeriele dagbladen houden reeds op, zoo geweldig te schelden. De openbare meening heeft zich zeer duidelijk voor de Koningin verklaard. Men vindt in het werk van den Heer *de Pradt*, gewezen aartsbisschop van Mechelen, hetwelk onlangs te Parijs door de politie is opgehaald, deze merkwaardige zinsnede: » Werd ooit een zoo laag schepsel gevonden, als de » Baron *d'Ompteda*, Hanoversche Minister, die de » gastvrijheid, hem door het verregaand vertrouwen der » Vorstin geschonken, misbruikte, om hare dienstboden » om te koopen, hare schrijftafel met dieve-sleutels open » te maken, papieren weg te nemen, die aan zijn slag- » offer hare eer, haar bestaan, misschien het leven » kosten? En die schurk is een edelman, een Minis- » ter! Ik twijfel niet, of de Heer Baron en..... » bevinden zich ook onder het getal dergenen, die » luid schreeuwen tegen de Staats-omwentelingen, te- » gen de revolutionnaire gezindheden, en de verder- » telijke leerstelsels der *Liberalen*!

### ITALIË.

*Napels, den 12. Julij.*

Het valt moeilijk te begrijpen, waarom het Volk en het Leger aan de Constitutie van Spanje de voorkeur hebben gegeven, op de Grondwet door *Murat*, korten tijd voor zijnen val, aangeboden. Er bestond nog een andere Constitutie, door de Engelschen gewaarborgd, in de eerste dagen der wederkomst van *Ferdinand IV*. Beiden erkennen de vrijheid van het Volk, de vrijheid der personen en der drukpers, de onschendbaarheid der eigendommen, de vrije toestemming der Volksvertegenwoordigers in de gevraagde belastingen, de verantwoordelijkheid der Ministers. Zie hier, omtrent dit laatste onderwerp, het artikel 78 der Grondwet van *Murat*:

» De aangeklaagde Ministers zullen zich nooit kunnen verontschuldigen door het vertoonen van uitdrukkelijke bevelen des Konings, die tegen de Constitutie, 's Lands wetten of de algemeene welvaart

zouden strijden: dergelijke bevelen moettende aanzien worden als misslagen van den Vorst, waarin hij door verkeerden raad is gevallen, en tegen dewelke de Ministers verplicht waren hem te waarschuwen, en zich zelve te beveiligen.

### DUITSCHLAND.

*Carlsruhe, den 19. Julij.*

De Staten-Generaal van het Groot-Hertogdom Baden, zijn bijeen gekomen. De Heer *Winter*, boekhandelaar te Heidelberg, die als lid dezer Vergadering, in de zitting van 1819, op eene gepaste wijze gebruik had gemaakt van de vrijheid welke aan de Volksvertegenwoordigers toekomt, was, korten tijd daarna, in hechtenis genomen, als verdacht zijnde van zamenzweering tegen het Vorstelijk gezag. Zijne onschuld was welhaast gebleken, en de achtbare Afgevaardigde, in den schoot zijner familie wedergekeerd, wachte gerust het tijdstip af, op hetwelk hij zijne pligten als lid der tweede Kamer, op nieuw, met denzelfden moed, zou gaan vervullen. Doch het Ministerie heeft hem afgezonderd van het getal der Leden, aan welke de brieven van bijeenroeping, voor de zitting van 1820, zijn toegezonden.

Eenige andere liberale Afgevaardigden, als zijn de Heeren *Fetzer*, professor *Dullinger*, en *von Liebenstein*, allen nogtans publieke Ambtenaren, zijn vriendelijk verzocht geworden, hunne werkzaamheden in de provincien te blijven waarnemen; en men heeft hun het noodige verlof geweigerd, om zich naar de Vergadering te begeven.

Hunne liberale ambtgenooten, die te Carlsruhe waren aangekomen, hebben openlijk den wensch te kennen gegeven, dat de verlofs-brieven aan de afwezigen werden afgeleverd. De Groot-Hertog heeft aan dit verzoek voldaan.

Maar met den Heer *Winter* is het anders gegaan: hij is op nieuw in hechtenis genomen. Op zijn verzoekschrift aan de Kamer, is gisteren rapport uitgebragt: de Heer *von Liebenstein* heeft voorgesteld, dat het Gouvernement zoude aangezocht worden het bevel, uit kracht van hetwelk de Heer *Winter* is aangehouden, dadelijk in te trekken.

De Ministers hebben geantwoord, dat deze Afgevaardigde door de Bonds-Commissie, te *Mantz*, is aangeklaagd, en dat men in geheel Duitschland aan het requisitoir van die Regtbank moet voldoen.

Het voorstel van den Heer *von Liebenstein* is aangenomen, met die bepaling, dat, indien er gewigtige redenen zich verzetten tegen het in vrijheid stellen van den Heer *Winter*, het Gouvernement verzocht wordt, dezelve aan de Kamer mede te deelen.

### SPANJE.

*Madrid, den 12. Julij.*

Verscheiden oude besluiten der *cortes*, welke sinds der kracht gebleven waren, zijn op nieuw afgekondigd: bij een dezer besluiten wordt de Regtbank afgeschaft; een ander beveelt de vernietiging der *Inquisitie* en verdere instellingen van geloofs-onderzoek; alle zinnebeelden en gedenkteekenen, met deze regt-

banken eenige betrekking hebbende, zullen weggenomen worden. Ingevolge de op nieuw ingevoerde wettelijke bepalingen, kan geen lid der Cortes eenige andere bediening, gedurende de zitting van de wetgevende Vergadering, waarnemen. De vrijheid der drukpers is gewaarborgd; niet alleen is het elk geoorloofd zijne gedachten en gevoelens, door middel van boeken, tijdschriften of dagbladen, te openbaren, zonder eenig voorafgaand verlof daartoe noodig te hebben; maar het Bestuur kan niemand wegens het vermeend misbruik van dit regt, door de justitie doen vervolgen. Wanneer het Ministerie oordeelt, dat de regten der maatschappij in eenig geschrift beleedigd zijn geworden, kan de schrijver, of, indien deze onbekend is, de uitgever, drukker of verspreider, bij eene Junta van Censuur, door de Cortes benoemd, en uit geleerden in de onderscheidene vakken van wetenschappen zamengesteld, aangeklaagd worden: deze Junta onderzoekt het Werk; de Schrijvers, of andere verantwoordelijke personen, worden genoodigd, om behoorlijke inlichting, uitlegging en verklaring, van het door hen in omloop gebragt Werk, of alle andere middelen ter verdediging, in te leveren: hierop beslist de Junta, of er aanleiding zij, om de beschuldigten voor de Regtbanken te vervolgen. Het is alleen met toestemming der Censuur, dat het publick Ministerie eene zoodanige actie mag instellen. Intusschen; en tot dat de zaak door een vonnis der hoogste Regtbank beslist zij, blijven de aangeklaagden, op borgtocht, hunne volle vrijheid genieten. Het Werk mag eerst na deszelfs eindelijke veroordeeling opgehaald worden; alsdan wordt het verkoopen of verspreiden van alle verdere exemplaren streng geboet; en de schrijver of verantwoordelijke uitgever ondergaat de verdiende straf. Dit noemt men in Spanje Censuur op den boekhandel.

— In het adres door de Cortes aan den Koning aangeboden, vindt men onder andere de volgende merkwaardige zinsneden:

» Uwe Majesteit, den algemeenen wensch der volken gehoor gevende, heeft vrijelijk en uit eigene beweging de in 1812 door de Cortes bekrachtigde Constitutie bezworen; door deze daad, heeft de Natie hare regten herkegen en Uwe Majesteit die des troons gewettigd.

» De Cortes zullen het voorbeeld van grootmoedigheid, hun door de Natie gegeven, navolgen, hare vrijheden bevestigen, en de rampen doen ophouden, welke de grove dwalingen van het afgelopen tijdperk hebben mede gebragt.

» Het Congres der Natie zal de geneesmiddelen aanwenden, die vereischt worden door den ongelukkigen toestand van het Land, het gevolg van het slecht bestuur der vorige eeuwen, van vreemde overweldiging en van het nootlottig Regerings-stelsel der zes jongst verloopen jaren.

» De Cortes zullen de belastingschuldigen zoo veel mogelijk trachten te verlichten. Zij zullen zich bezig houden met het herstellen en waarborgen van het nationaal crediet, en die belangrijke maatregelen daartellen welke zoo noodzakelijk zijn tot de uitdelging der publieke schuld, tot de heilige vervulling van alle de verbintenissen, welke de Natie of haar Gouvernement jegens nationale en buitenlandsche kapitalisten heeft aangegaan.

» De Cortes hopen dat de rechtschapenheid der Magistraten het goede en spoedige beheer der Justitie zal verzekeren, welke dagelijks meer en meer zal verbeterd worden, wanneer onze wetboeken de eenvoudigheid en volkomenheid van de verlichting der eeuw zullen bekomen hebben, en wanneer de inrigting der gezworenen (de Jurij) bij de Constitutie vermeld, aan alle de burgers dien nieuwen en belangrijken waarborg voor hunne vrijheid zal verschaft hebben.

» De gemakkelijke mededeeling der gedachten, welke de vrijheid der drukpers verschaft, zal, door het met snelheid algemeen maken en verspreiden van nuttige kundigheden, het municipaal systema, door de Constitutie daargesteld, op prijs doen stellen.

» De daarstelling der Constitutie en de getrouwe vervulling der gedane beloften, aan de kwaadwilligheid alle voorweedselen ontnemende, zullen de bevrediging der overzeesche provincien bevorderen. Het Congres zal geene gelegenheid laten voorbijgaan, om de schikkingen voor te slaan of aan te nemen, die vereischt worden, om de Constitutie te doen in acht nemen en de rust in die streken te herstellen, ten einde het Spanje der beide werelddeelen tot een enig en gelukkig gezin te vereenigen.

» Bijaldien de Regering van Algiers haar oud gedrag van aanranding hervatte, zoo zou het nationaal

Congres niet anders kunnen dan de maatregelen goedkeuren, om onze vlag op de Middellandsche Zee te doen eerbiedigen, en daardoor de vrijheid van handel en scheepvaart te verzekeren.

» De nationale vertegenwoordiging gevoelt het volstgenoegen uit de plegtige en opeubare belofte, door U. M., uit eigene beweging, tot stipte uitvoerig dier Constitutie gedaan, in welke de regten van den troon gegrond zijn en gewettigd worden: de Cortes zullen al hunne magt tot behoud dier Grondwet besteden. Terzelfder tijd, dat zij aanbieden aan U. M. opregte bewijzen te geven van hunne verkuochtheid en liefde voor zijnen persoon, maken zij staat op den ijver, de vaderlandsliefde en de kunde van Ur. Ms. Gouvernement, om tot zulk eene groote onderneming het zijne bij te dragen, en hopen, dat U. M. waardiglijk aan de liefde der volken moge beantwoorden, gelijk wij zulks aan zijn vertrouwen zullen doen."

Dit adres is door den generaal Quiroga en 16 andere leden ondertekend.

## M E N G E L W E R K.

### Openbare meening.

De Volksvertegenwoordiging is een gevolg van het erkende beginsel, dat het Volk het regt bezit eigene wetten te maken. In eene monarchale representatieve Regering is dit regt met den Vorst gedeeld; en daar de vertegenwoordiging dus moet medewerken, om die daad van souvereiniteit, of datgene, wat wij eene wet noemen, te volmaken, of liever zijn bestaan te geven, zoo volgt daaruit, dat die Vertegenwoordiging niet daár is, om slechts een kwaad te weren, dus een negatief goed te doen, door, bij voorbeeld, te beletten, dat willekeurige besluiten genomen, of de regten der burgers verkort worden, maar dat zij veelmeer bestemd is, om het wenschelijke tot wezenlijkheid te brengen, het heil van den Staat krachtadig te bevorderen, wetten ter handhaving van vrijheid en onafhankelijkheid te helpen daarstellen, en, in het algemeen, de regering uit te noodigen, om zoodanige instellingen tot stand te brengen, als waarbij de Natie het hoogste belang heeft, om dat haar geluk op hechte grondslagen moet gevestigd zijn. Is nu zoodanig de aard der Vertegenwoordiging, dan behooren ook de ingestelde takken van wetgeving in harmonie te werken, opdat er geene schokken, door botsing van die verschillende deelen, plaats hebben. Stelde, bij voorbeeld, het hoofd van den Staat eene wet voor, die uit haren aard een der schragen van het Staatsgebouw moest uitmaken, en als zoodanig reeds lang door de algemeene stem der Natie was ingeropen, dan zou, nogtans, zoodanige wet niet hare volledige rijpheid of bestaan erlangen, (met andere woorden, niet aangenomen worden) wanneer er een geest van wantrouwen tegen de Natie in dezelve heerschte; wanneer er artikelen in voorkwamen, die een' geest van despotisme ademden; wanneer zij bepalingen bevatte, welke ver van een onafhankelijk steunsel daar te stellen, niets anders beoogden, dan op eene wettige wijze het willekeurigt gezag op een enkel hoofd over te brengen: want het Vertegenwoordigend Ligchaam des Volks zou, als door een' heiligen eed daartoe verplicht, zeker eene wet verwerpen, die de vrijheid en het geluk van hetzelfde zoo zeer op het spel wilde zetten. Om dergelijke botsingen voor te komen, behoorde het voorstel in overeenstemming met den geest des Volks te zijn, en niet strijdig met den uitdrukkelijken letter van het Maatschappelijk verdrag, waaruit zoodanig voorstel voortvloeijen mogt. Stemde ieder voorste, daarmee overeen, dan zouden er gewis nimmer schokken gevoeld worden, omdat het hoofd van den Staat niet verplicht zou wezen, verkeerd gedane voordragten terug te nemen. En is er, bovendien, wel iets billijker, dan dat die voordragten in den geest der Vertegenwoordiging geschieden, wijl toch alle wetten, zonder uitzondering, voor het Volk moeten dienen, dat vertegenwoordigd wordt? Is er dus wel iets verstandiger en regtvaardiger, dan die stem des Volks gehoor te geven, dan de duidelijke meening van hetzelfde in te volgen, en zich met vertrouwen over te geven aan het verlangen der Natie? Voor deze toch, is de Regering aanwezig; aan deze zijn de krachten en het leven van den Vorst gewijd; en, volgens deze, thans niet meer wedersproken, beginselen, is de publieke opinie een heilig Orakel geworden, dat, niet geloond noch bespot, niet getergd noch in den wind geslagen, niet bestreden noch uitgebluscht, het veilig anker van ieder Regering mag heeten, en, even als een wegwijzer of kompas, is aan te merken, waarmee elk Vorst gerust de stormende zee kan door-

zeilen, al vergaan ook giuds en elders buitroovers, die op goed geluk en vermeende krachten afzeilen.

Eene Natie, die steeds van hare belangens, vrijheden en regten hoort spreken, en dezelve op de plegtigste wijze ziet behandelen, leert ook spoedig haar eigen oordeel daarover vellen, en, voorgelicht door hare vertegenwoordiging, weet zij weldra op prijs te stellen de Regering, waaronder zij leeft. Een' *despoot*, die, zonder invloed des Volks, alleen met zijne Ministers regeert, valt het ligt, hetzelfde naar zijnen wil te buigen en te leiden, omdat het altijd lijdelijk blijft, zoo slechts geene te grove dwingelandij hetzelfde uit die sluimerende gedachtenloosheid wekt. Maar de Monarch, als hoofd eener representatieve Regering, kan onmogelijk over een' hoop willige slaven den scepter zwaaijen, omdat zoodanige regeringsvorm altijd uit vrije en denkende menschen en uit eene krachtvolle Natie bestaat, die het *despotisme* ontwasen, en daarom niet meer naar den wil van één of eenigen te buigen of te leiden is. Met deze gedeelde of verzwakte magt, vloeijen dus van dien Monarch niet meer alle zegeningen en weldaden af, zoo als de *despoot* de eenige bron van alle goed is, de eenige stam, wiens takken vruchten dragen, de eenige hoogte, waarheen aller oogen gericht zijn. Neen! die Monarch ziet dáár een eerwaardig ligchaam naast zijnen troon verheven. — Even dus als het bij eene vrije Staatsregeling noodig is verlichting en kennis te bevorderen en aan te kweeken, opdat de Natie daarvan gebruik weet te maken, zonder zich zelve te schaden, — zoo behoort ook de Monarch, in eene representatieve Regering, zich met den geest dier regering meer en meer bekend te maken, en trachten te overtuigen, dat de algemeene wil het rigtsnoer van zijne daden en gedrag moet wezen, omdat hij, *door en voor* het Volk regeert, welks vertrouwen en liefde zijne kracht en sterkte uitmaken. Is hem nu hieraan alles gelegen, dan doet hij ook wijselijk zich die te verwerven, door aan het uitgedrukte verlangen der Vertegenwoordiging van hetzelfde te *gemoot* te komen, en de publieke meening liever gehoor te geven, dan persoonlijke raadsmanne, die dikwerf der vloek der Natien zijn, om dat zij zich zelve en de hunnen beoogen, of geene wijsheid, dan in zich zelve erkennen.

Er is slechts één zeker middel voor den Monarch, om steeds overeenkomstig de openbare meening te handelen, wier uitdrukking en geest anders meestal voor hem verborgen blijft: het is daarin gelegen, van den Minister, dien het mogt geburen, door hem of van wege den Vorst voorgedragen, weten te zien verwerpen, dadelijk zijn afscheid te verlenen. De vrees, van dit uit dien hoofde te erlangen, zou de Ministers bewegen, om de openbare meening te raadplegen, en niet met den algemeenen wil der Natie den spot te drijven. Het is geen inbreuk op het Koninklijk voorrecht, indien de Vorst *zich zelf* dezen regel tot eene vaste wet stelt. En zonder twijfel zal hij daarin het onderpand of de waarborg vinden, van nimmer de liefde des Volks te verliezen, om dat de wil van den Vorst steeds met die der geheele Natie in harmonie zal wezen.

Ab. ....

Groningen, den 18. juli 1820.

MIJNHEER,

Deze dient om U mijnen welmeenenden dank te betuigen, voor de plaatsing van mijn' brief, op den 12. dezer, in uw Blad n.º 55.

Vergun mij nu, mijnheer, U de volgende vier vragen te doen, met verzoek, om dezelve, naar uwe gewone gulhartigheid, te beantwoorden, uit hoofde, ik mij zelve verscheiden malen, en ook meer dan eens, aan anderen, van meer verlicht oordeel dan ik, zulks heb gevraagd, doch tot heden nog nimmer een volledig antwoord heb bekomen.

1.º Tijdens het fransche Gouvernement, heeft men de gepensioneerden altijd prompt om de drie maanden op den verschijndag, betaald.

Wat mag de oorzaak zijn, dat men dezelve thans, niet alleen, slechts om het halve jaar betaalt, maar ook bijzonder, dat zij dikwijls nog, zoo lang over den verschenen termijn, daar na moeten wachten?

2.º Destijds werden aan de gepensioneerde hunne mandaten, gratis overhandigd, zonder een penning kosten op hunne betaling te lijden.

Om welke oorzaak mag het zijn, dat zij thans, niet alleen 5 stuivers, voor het attest de vita beta-

len, maar daarenboven, ook nog eenige stuivers, voor *jura*, (op de eene plaats meer, en op de andere min) aan de heeren Burgemeesters, Secretarissen of Schouten, moeten voldoen?

3.º Waarom zijn de vereischte betalings-penningen niet altoos voor handen? en waarom moet men wel eens onbetaald van de kantoren terug keeren, met het antwoord, » er zijn HEDEN geen genoegzame gelden aan het kantoor? » En eindelijk;

4.º Gepensioneerde militairen van alle klassen, werden weleer naar hunne talenten of naar hunnen rang, zoo in 's Lands, als in plaatselijke ambten, ge-emploijeerd, sommige met behoud van hun pensioen, andere, met behoud van de helft daarvan, en ook sommige, met het verval van hun geheele *soldo de retraite*, alles naar omstandigheden: waarom heeft dit nu zoo zeldzaam plaats?

De gepensioneerde Wachtmeester,  
PAARDERIJDER.

ANTWOORD.

N.º 1. Ik weet het niet.

N.º 2. Dit is billijk en wettig: men noemt dit *léges*.

N.º 3. Men moet den Ontvanger, die dit antwoord geeft, aanklagen.

N.º 4. Er zijn geene *vacatures*; wel in 't tegendeel.

Ad mandatum. P. S. Substituut-Vikaris-  
Stedehouder-Redacteur.

Amsterdam, den 26 Juli 1820.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch  
Nieuws- en Advertentie-Blad.

MIJNHEER!

Een geabonneerde en bestendige Lezer van UEd. blad zijnde, zie ik gaarne dat UEd. vele nuttige brieven, die misbruiken aantonen, plaatst, ten einde dezelve onder de oogen van het bestuur gebragt worden.

Hier, in onze volkrijke koopstad Amsterdam, zijn wij aan eene belasting onderworpen, die even schandelijk als onnuttig is: tweemaal in het jaar komen de dienaars der Justitie en Politie bij alle Ingezetenen en Burgers, om een *fooitje*. Wel nu, zal men zeggen, een *fooitje*, tweemaal in het jaar, is dit zoo eene zaak? maar, als ik U zeg dat ik, een Burger-winkelier, jaarlijks daartoe f 3:6:- noodig heb! — Gij zult zeggen, Mijnheer! een *fooitje* is vrijwillig: doch neen; in Amsterdam is het gedwongen: geeft men hun niet, dan komen zij twintig maal en blijven staan en wachten tot men hun geeft. Wie wil alle dagen dienaars der Politie aan huis hebben? Wat denken er de buren en voorbijgangers van, bij iemand dagelijks Politie-dienaars in- en uit te zien gaan? Minder dan twee *zeshalven*, kan met fatsoen niet gegeven worden. — Eerst komen de dienaars van de *directie*; dan de dienaars der commissarissen in het canton waar men woont; — dan komen de dienaars van den Procureur of substituut. Ik ben geen regtsgeleerde om al die namen te kunnen zeggen, onder welk voorwendsel zij komen. Dus, aan Kermis en Nieuwjaar, telkens 3 partijtjes, à 11 stuivers is f 3:6. Men kan het in *Bartjes* nazien.

Zegt men den eenen, ik heb den anderen al gegeven; dan is het antwoord: — Ja, mijnheer, daar krijg ik niets van. — Zij hebben zoo druk werk in Amsterdam, dat zij reeds heden, 5 weken voor Kermis, — huis aan huis gaan, kermis wenschen: en, natuurlijk, merkt ieder aan *het is nog zoo vroeg*. Het antwoord is: wij moeten overal gaan.

In de fransche overheersching, namen zij bij eenige herbergiers *fooitjes*; maar zoodra het hun Opperhoofd vernam, moesten zij het terug brengen, en durfden het niet weér nemen, op poene als knevelaars gestraft te worden. Deze *heeren* hebben buiten dat, *emolumenten* genoeg en hebben een behoorlijk traktement van het Land; zij behoeven dus de inwoners niet meerder te plagen.

Aangenaam zal het mij zijn, als UEd. dezen brief in UEd. Dagblad insereerde.

Ontvan. de verzekering mijner hoogachting,

M. D.

Winkelier in Amsterdam.

Amsterdam, den 25 Julij 1820.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

MISNHEER!

De Goudsmeden en Bijoutiers zijn verplicht alle hunne werken naar het bureau van Garantie te zenden, om dezelve te laten stempelen, hetwelk allezins, ter voorkoming veler misbruiken, zeer nuttig is: doch ter gelijken tijd zijn zij verplicht 10 pCt. belasting hiervoor te betalen; hetgeen, wel is waar de particuliere wederom moet betalen, en dus weder eene belasting is op het volk, maar het Gouvernement heeft hier bij niet veel voordeel, dewijl het meeste hiervan besteed wordt om eenige heeren aan een goed ambt te helpen. De fabrikanten kunnen hun goud niet minder dan 18 karaat verwerken, of het wordt niet geteekend; doch, men ziet dagelijks, gansche ladingen van buitenlandsche werken, als van Parys, Engeland Fortzheim enz. aankomen, alle werken van 14 karaat, en nog minder, voor 15 pCt. inkomende regten, dus een verschil van 5 pCt. met onze inlandsche werken, hetgeen al wederom den particulier bezwaart, als hebbende slechts 14 karaat, en de 5 pC. verlies. — De inlandsche fabrikanten, welke op zware lasten zitten, worden hierdoor benadeeld, daar bovengemelde buitenlandsche werken, veel beter dan de onze, kunnen verkocht worden. Men mag dat wel aan de heeren, welke voor ons welzijn altijd werkzaam zijn, langs dezen weg onder het oog brengen, om, ware het mogelijk, hierin te voorzien. Wij gelooven dezelve hiermede geenen ondiens te doen, overtuigd zijnde, dat zij eerder de inlandsche industrie zoeken uit te breiden, dan dezelve regtstreeks tegen te werken, en buitenlanders te bevoordeelen.

In het vertrouwen, dat zulks het noodige nut moge uitwerken, het welk wij ons hiervan beloven, hebben wij de eer ons te noemen.

U. Ed. dienstwillige Dienaar,

G.

ADVERTENTIE N.

Men presenteert, in Huur of in Koop, een ONDERHUIS met Kruideniers-Winkel, gelegen op eene der beste standen van den Haag. De Goederen zullen tegen Koopmansprijzen worden overgedaan. Te bevragen aan het Bureau van het Advertentie-Blad, Lange-Pooten, No. 169, te 's Hage.

J. HENDRIKSEN, te Rotterdam, geeft uit en heeft alom verzonden:

I. Eene tweede, in taal, stijl en spelling, verbeterde Druk van den beroemden ALMANAK DER NATUUR, voor iedere Maand van het jaar, met 13 Plaatjes. De eerste Druk geheel uitverkocht, en dezelve noodzakelijk zijnde voor elk Natuurbeschouwer, Tuinier, Havenier, Landbouwer enz.; ook onmisbaar voor alle, die Lusthoven, Buitenverblijven of Tuinen bezitten, à 36 Stuiv.

II. ALBRECHTS ZIEKTE van het Gehoor, of zekere Middelen, om het suisen der Ooren, de hardhoorendheid en doofheid te verminderen, en, langzamerhand, volkomen te genezen; benevens eene aanwijzing, om de Ooren en het Gehoor goed te behouden, gebreken van dezelve te verbeteren, voor te komen, en de lastige Oorkramp volkomen te herstellen; uit het Hoogduitsch, door G. J. POOL, Dokter en Praktiserend Heelmeester te Moortrecht, à 12 Stuivers.

III. De tweede Druk van W. DONKERSLOOT, Stads-Chirurgijn en Operateur te Rotterdam, over de TANDPIJNEN, enz., enz.; benevens aanwijzingen der Middelen, om de Tandpijn, tot in den hoogsten ouderdom, te bewerken, à 12 Stuiv.

IV. RAADGEVING AAN HIJPOCONDRIJSTEN, ten dienste van allen, die met de Mildzucht gekweld zijn, of vreezen, door deze kwaal te zullen worden aangerand, door D. G. W. BECKER, à 44 Stafv.

V. TEGENGIFFTEN of MIDDELEN, bekend voor de bekwaamste, om de uitwerking der onderscheidene Vergiften te bestrijden, als ook wegens bijten of steken van vergiftige Dieren of Insekten, bij Drenkelingen, Schijndooden of pas geboren Kinderen, enz., enz., door H. CHAUSSIER, uit het Fransch, door L. K. BRUYN. Deze 5 artikels zijn ook bij alle de Uitgevers van dit Blad te bekomen.

J. OOSTERWAAL, Schipper van 's Hage op Bergen op den Zoom, vice versa, heeft bij dezen de eer, aan het Publiek en zijne begunstigers nader bekend te maken, dat hij Dingsdags, des middags te twaalf uren, van de Bierkade te 's Hage, om de veertien dagen, zal AFVAREN; zijnde hij op den 21 dezer met zijne Lading van daar vertrokken

Bij W. VAN BERGEN en COMP., te Breda, is van de Pers gekomen en alom verzonden:

I. Het eerste deel van de GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK, door A. IJPEY, Doktor en Hoogleeraar der Godgeleerdheid te Groningen, en J. J. DERMOUT, Secretaris van de Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk, en Predikant te 's Gravenhage. De prijs is, bij intekening, f 7 : 10 cents, en, buiten intekening, f 8 : 50 cents. Daar de geleerde en oordeelkundige Schrijvers, door de vergunning van Z. E. den Directeur-Generaal voor de Zaken der Hervormde Kerk, den toegang gehad hebben tot oude Archiven, oorkonden en andere echte geschiedkundige bronnen, welke voorheen voor velen gesloten waren, achten de Uitgevers het onnoodig, iets tot aanprijzing te zeggen van een Werk, waarin men vele Historische bijzonderheden nauwkeurig en volledig bij elkander vindt, welke men overal elders, te vergeefs, zoeken zal, en die over de Geschiedenis der Hervormde Kerk een nieuw licht verspreiden.

II. DE TWEE VRIENDEN, naar het Hoogduitsch van August Lafontaine, eerste Deel. à f 2 - 40 cents. Het tweede en laatste Deel dezer uitmuntende Roman is bijna afgedrukt, en zal binnen kort verzonden worden.

HÔTEL à LOUER.

A louer un Hôtel dans Bruxelles, à proximité du Parc, ayant la plus belle position, de toutes celles qui environnent le grand Sablon; se composant d'une vaste cour, écuries pour 12 chevaux, remises pour 4 ou 5 voitures, 4 places au rez de-chaussée, 8 à l'étage, dont 4 grands salons de suite d'environ 100 pieds de longueur, réunis, donnant sur le grand Sablon; au 2. me on trouve 9 places, chambre de cocher; mansardes, et vastes greniers. Cet Hôtel, très-propre pour un Ambassadeur ou Ministre, est à présent vacant, et sera parfaitement en état pour le 1. Octobre.

On peut s'adresser, pour plus amples informations et conditions, chez Monsieur A. H. de Crampagna, Place du grand Sablon, à Bruxelles.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 27 Julij 1820.

Table with columns for country (HOLLAND, FRANKRIJK, RUSLAND, PRUISSEN, SPANJE, OOSTENRIJK), instrument type (Werkelijke schuld, Rest. uitgestelde, Kans-Biljetten, Schuldb. Sijnd., etc.), and price in pCt. and florins.

SCHIEDAM, den 26 Julij.

Genevèr, de 30 Virtels, zonder Fust . . . . . 6 1/2
Amsterdamsche Proef. . . . . 7 1/2
Zonder de Belasting.